

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๗/ ๙๖ ๗๕

สำนักงานเลข ธิการสภา ผู้แทนราษฎร
เลขรับ ๑๗ / ๒๕๕๕
วันที่ ๒๑ เม.ย. ๕๕
เวลา ๑๐.๐๐ น.

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๕ เมษายน ๒๕๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติ รวม ๒๐ ฉบับ

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติ รวม ๒๐ ฉบับ

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติ รวม ๒๐ ฉบับ ต่อสภาผู้แทนราษฎรเป็นเรื่องด่วน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ รวม ๒๐ ฉบับ ตามบัญชีแนบท้าย พร้อมด้วยบันทึกหลักการ และเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา เป็นเรื่องด่วนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ)

นายกรัฐมนตรี

สภาผู้แทนราษฎร
 วันที่ ๒๑ เม.ย. ๒๕๕๕
 เวลา ๑๐.๐๐ น.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๕๕ (ภายใน)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

กลุ่มงานพระราชบัญญัติและกฤษฎีกา ๑
รับที่ ๕๑ / ๒๕๕๕
วันที่ ๒๑ เม.ย. ๕๕ เวลา ๑๐.๓๐ น.

กลุ่มงานบริหารทั่วไป สำนักเลขาธิการ
รับที่ ๑๕๘ / ๒๕๕๕
วันที่ ๒๑ เม.ย. ๕๕ เวลา ๑๐.๒๘ น.
ส่งกลุ่มงาน ๙.๖๐ น. แจ้งมติ สำนักเลขาธิการ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญา
ในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้กรณีที่ไม่มีการจับแต่พนักงานสอบสวนได้แจ้งข้อหา
แก่ผู้ต้องหาแล้ว ให้พนักงานสอบสวนสั่งให้ผู้ต้องหาไปพบพนักงานอัยการเพื่อให้พนักงานอัยการ
ยื่นฟ้องผู้ต้องหาต่อศาลได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗)

(๒) กำหนดให้กรณีที่ผู้ต้องหาไม่ถูกควบคุมตัวและพนักงานสอบสวนสั่งให้
ผู้ต้องหาไปศาลเพื่อออกหมายจับ ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการยื่นคำร้องขอคัดฟ้อง
พร้อมกับการขอให้ศาลออกหมายจับ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘)

(๓) กำหนดให้การขออนุญาตฟ้องคดีเมื่อพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๗
ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับของอัยการสูงสุด
(เพิ่มมาตรา ๙ วรรคสอง)

(๔) กำหนดให้กรณีที่ผู้ต้องหาซึ่งมิได้ถูกควบคุมตัวให้การรับสารภาพ
ตลอดข้อหา ให้พนักงานสอบสวนสั่งให้ผู้ต้องหาไปพบพนักงานอัยการเพื่อให้พนักงานอัยการ
ยื่นฟ้องต่อศาลโดยไม่ต้องทำการสอบสวนได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐)

(๕) กำหนดให้ประธานศาลฎีกา นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทย และอัยการสูงสุด รักษาการตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวง
และวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๖)

เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันได้มีการแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
ในส่วนสำคัญหลายประการ และโดยที่พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญา
ในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ ได้นำความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับ
สมควรแก้ไขบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงให้เป็นไปตาม
หลักการเดียวกันกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ประกอบกันปัจจุบัน

สำนักงานศาลยุติธรรมเป็นหน่วยงานอิสระมีฐานะเป็นนิติบุคคลอยู่ในบังคับบัญชาของ
ประธานศาลฎีกา สำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นส่วนราชการที่อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี
และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้กำหนดให้สำนักงานอัยการสูงสุดเป็นองค์กรอื่นตาม
รัฐธรรมนูญ สมควรกำหนดให้ประธานศาลฎีกา นายกรัฐมนตรี และอัยการสูงสุด
รักษาการในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่ไม่มีกรจับแต่พนักงานสอบสวนได้แจ้งข้อหาแก่ผู้ต้องหาแล้ว ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการพร้อมกับสั่งให้ผู้ต้องหาไปพบพนักงานอัยการเพื่อให้พนักงานอัยการยื่นฟ้องต่อศาลแขวงให้ทันภายในกำหนดเวลาสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ต้องหาได้รับแจ้งข้อหา แต่มีให้นับเวลาเดินทางตามปกติจากที่ทำการของพนักงานสอบสวนหรือจากที่ทำการของพนักงานอัยการมาศาล เข้าในกำหนดเวลาสี่สิบแปดชั่วโมงนั้นด้วย หากผู้ต้องหาไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวของพนักงานสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจจับผู้ต้องหานั้นได้โดยไม่ต้องมีหมายจับ และมีอำนาจปล่อยชั่วคราวหรือควบคุมตัวผู้ต้องหานั้นไว้เพื่อส่งพนักงานอัยการฟ้องศาลต่อไป และให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่เกิดความจำเป็นไม่สามารถฟ้องผู้ต้องหาต่อศาลให้ทันภายในกำหนดเวลาดังกล่าวในวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการแล้วแต่กรณี ยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอผิดฟ้องต่อไปได้อีกคราวละไม่เกินหกวัน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสามคราว ในการวินิจฉัยคำร้องเช่นว่านี้ ถ้ามีการขอให้ซึ่งผู้ต้องหาด้วยหรือผู้ต้องหาแสดงตัวต่อศาล ให้ศาลสอบถามผู้ต้องหาว่าจะมีข้อคัดค้านประการใดหรือไม่ และศาลอาจเรียกพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการมาชี้แจงเหตุจำเป็น หรืออาจเรียกพยานมาเบิกความประกอบก็ได้

เมื่อศาลสั่งอนุญาตให้ผิดฟ้องครบสามคราวแล้ว หากพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอผิดฟ้องต่อไปอีกโดยอ้างเหตุจำเป็น ศาลจะอนุญาตตามขอนั้นได้ก็ต่อเมื่อพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการได้แสดงถึงเหตุจำเป็นและนำพยานมาเบิกความประกอบจนเป็นที่พอใจแก่ศาล ถ้ามีการขอให้ซึ่งผู้ต้องหาด้วยหรือผู้ต้องหาแสดงตัวต่อศาล ให้ศาลสอบถามผู้ต้องหาว่าจะมีข้อคัดค้านประการใดหรือไม่ ในกรณีเช่นว่านี้ศาลมีอำนาจสั่งอนุญาตให้ผิดฟ้องต่อไปได้คราวละไม่เกินหกวัน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสองคราว

ผู้ต้องหาจะแต่งทนายเพื่อแถลงข้อคัดค้านและซักถามพยานก็ได้”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคriminalในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคriminalในศาลแขวง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ ในคดีอาญาที่อยู่ในอำนาจศาลแขวงที่จะพิจารณาคriminalได้นั้น การควบคุมตัวผู้ต้องหาให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคriminal แต่กรณีจะเป็นอย่างไรก็ตาม พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจะควบคุมตัวผู้ต้องหาไว้เกินกว่ากำหนดเวลาดังกล่าวในมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง มิได้

ถ้าผู้ต้องหาอยู่ในความควบคุมของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี นำตัวผู้ต้องหามาส่งศาลพร้อมกับการยื่นคำร้องขอผิดฟ้อง และขอให้ศาลออกหมายซึ่งผู้ต้องหาไว้ แต่ถ้าผู้ต้องหาป่วยอยู่ในสภาพที่ไม่อาจนำมาศาลได้ ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการขออนุญาตศาลรวมมาในคำขอให้ศาลออกหมายซึ่งผู้ต้องหา โดยมีพยานหลักฐานประกอบจนเป็นที่พอใจแก่ศาลในเหตุที่ไม่อาจนำตัวผู้ต้องหามาศาลได้ ในกรณีที่ศาลสั่งอนุญาตให้ผิดฟ้อง ให้ศาลออกหมายซึ่งผู้ต้องหาเท่ากับระยะเวลาที่ศาลอนุญาตให้ผิดฟ้องนั้น

ในกรณีที่ผู้ต้องหาตกอยู่ในความควบคุมของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หลังจากที่ศาลอนุญาตให้มัดฟ้องแล้ว ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการนำตัวผู้ต้องหา มาส่งศาลในโอกาสแรกที่จะส่งได้เพื่อขอให้ศาลออกหมายขังผู้ต้องหาไว้ ให้ศาลออกหมายขังผู้ต้องหาเท่ากับระยะเวลาที่ศาลอนุญาตให้มัดฟ้อง

คำขอให้ศาลออกหมายขังผู้ต้องหาจะขอรวมมาในคำร้องขอมัดฟ้องก็ได้ ในกรณีที่ศาลเห็นสมควรศาลจะมีคำสั่งให้ส่งตัวผู้ต้องหาไปอยู่ในความควบคุมของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามเดิมก็ได้ กรณีจะเป็นอย่างไรก็ตาม ศาลจะออกหมายขังผู้ต้องหาหรือมีคำสั่งให้ส่งตัวผู้ต้องหาไปอยู่ในความควบคุมของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเกินกว่าเวลาที่กฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญากำหนดไว้มิได้

ถ้าผู้ต้องหาไม่ได้อยู่ในความควบคุมของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ แต่พนักงานสอบสวนได้สั่งให้ผู้ต้องหาไปศาลเพื่อขอออกหมายขังตามมาตรา ๑๓๕ วรรคห้า แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี ยื่นคำร้องขอมัดฟ้องพร้อมกับขอให้ศาลออกหมายขังผู้ต้องหาไว้ และให้นำมาตรา ๗ วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า มาใช้บังคับโดยอนุโลม ในกรณีที่ศาลสั่งอนุญาตให้มัดฟ้อง ให้ศาลออกหมายขังผู้ต้องหาเท่ากับระยะเวลาที่ศาลอนุญาตให้มัดฟ้อง

บทบัญญัติในมาตรานี้ไม่กระทบกระทั่งอำนาจของศาลที่จะสั่งให้ปล่อยตัวผู้ต้องหาชั่วคราว”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๗

“การขออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับของอัยการสูงสุด”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ ในคดีอาญาที่อยู่ในอำนาจศาลแขวงที่จะพิจารณาพิพากษาได้ ถ้าผู้ต้องหาให้การรับสารภาพตลอดข้อหาต่อพนักงานสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนนำผู้ต้องหามายังพนักงานอัยการหรือสั่งให้ผู้ต้องหาไปพบพนักงานอัยการในกรณีที่ผู้ต้องหามิได้ถูกควบคุมตัวเพื่อฟ้องศาลโดยมิต้องทำการสอบสวน และให้ฟ้องด้วยวาจา ให้สำรอกผู้ต้องหาว่าจะให้การประการใด และถ้าผู้ต้องหายังให้การรับสารภาพ ให้ศาลบันทึกคำฟ้อง คำรับสารภาพ และทำคำพิพากษาในบันทึกฉบับเดียวกัน แล้วให้โจทก์จำเลยลงชื่อไว้ในบันทึกนั้น ถ้าผู้ต้องหาให้การปฏิเสธให้ศาลสั่งให้พนักงานอัยการรับตัวผู้ต้องหาคืนเพื่อดำเนินการต่อไป

หากผู้ต้องหาไม่ไปพบพนักงานอัยการตามคำสั่งของพนักงานสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจจับผู้ต้องหาได้โดยไม่ต้องมีหมายจับเพื่อดำเนินการต่อไป”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวง และวิธีพิจารณาคriminalในศาลแขวง พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๖ ให้ประธานศาลฎีกา นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และอัยการสูงสุด รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ประธานศาลฎีกาและอัยการสูงสุดมีอำนาจออกข้อบังคับ และนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน

กฎกระทรวงหรือข้อบังคับนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญา
ในศาลแขวง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ต่อสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๔๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

เนื่องจากปัจจุบันได้มีการแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในส่วนสำคัญหลายประการ และโดยที่พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๕๙๙ ได้นำความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับสมควรแก้ไขบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงให้เป็นไปตามหลักการเดียวกันกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ประกอบกับปัจจุบันสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นหน่วยงานอิสระมีฐานะเป็นนิติบุคคลอยู่ในบังคับบัญชาของประธานศาลฎีกา สำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นส่วนราชการที่อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้กำหนดให้สำนักงานอัยการสูงสุดเป็นองค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญสมควรกำหนดให้ประธานศาลฎีกา อัยการสูงสุด และนายกรัฐมนตรี รักษาการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของตน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... มีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้กรณีที่ไม่มีการจับแต่พนักงานสอบสวนได้แจ้งข้อหาแก่ผู้ต้องหาแล้ว ให้พนักงานสอบสวนส่งให้ผู้ต้องหาไปพบพนักงานอัยการเพื่อให้พนักงานอัยการยื่นฟ้องผู้ต้องหาต่อศาลได้ (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗)

เนื่องจากมาตรา ๗๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้กำหนดเรื่องการจับโดยไม่ต้องมีหมายจับไว้ ประกอบกับมีการแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๓๔ วรรคห้า แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพื่อรองรับหลักการดังกล่าว โดยเพิ่มกรณีที่ผู้ต้องหาเข้าพบพนักงานสอบสวนและพนักงานสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหา ซึ่งเป็นการยืนยันในหลักที่ว่า การแจ้งข้อหาไม่ใช่การจับ แต่เมื่อพิจารณาบทบัญญัติมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๕๙๙ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน

ยังไม่ครอบคลุมกรณีที่ไม่มีกรจับแต่พนักงานสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ต้องหาแล้ว
 ดังนั้น หากเป็นกรณีที่ผู้ต้องหาเข้ามาขอตัวต่อพนักงานสอบสวน แต่พนักงานสอบสวนไม่ได้
 ขอมหายจับจากศาลไว้ พนักงานสอบสวนจึงไม่มีอำนาจจับกุม และไม่อาจยื่นคำร้องขอผิดฟ้อง
 ต่อศาลได้ ประกอบกับเดิมคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๙๕๒/๒๕๕๙ วินิจฉัยว่าการที่ผู้ต้องหา
 เข้ามาขอตัวกับพนักงานสอบสวนแล้วพนักงานสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหา กรณีดังกล่าวไม่ถือว่าเป็น
 การจับซึ่งมีผลทำให้คดีที่ฟ้องอยู่ในอำนาจศาลแขวงซึ่งเป็นคดีเล็กน้อยต้องใช้เวลามากกว่าจะเสร็จคดี
 แต่ปัจจุบันมีคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๙๙๗/๒๕๕๐ วินิจฉัยว่า การที่พนักงานสอบสวนแจ้ง
 ข้อกล่าวหากับผู้ต้องหาที่เข้ามาขอตัวกับพนักงานสอบสวน ให้ถือว่ากรณีดังกล่าวเป็นการจับกุม
 ซึ่งมีผลให้ต้องฟ้องภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่ผู้ต้องหาได้รับแจ้งข้อกล่าวหา จึงจำเป็นต้อง
 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคความอาญาใน
 ศาลแขวง พ.ศ. ๒๕๕๙ โดยกำหนดให้ในกรณีที่ไม่มีกรจับแต่พนักงานสอบสวนได้แจ้งข้อหา
 แก่ผู้ต้องหาแล้ว ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการ
 พร้อมกับสั่งให้ผู้ต้องหาไปพบพนักงานอัยการ เพื่อให้พนักงานอัยการยื่นฟ้องต่อศาลแขวง
 ให้ทันภายในกำหนดเวลาสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ต้องหาได้รับแจ้งข้อหา แต่มิให้
 นับเวลาเดินทางตามปกติจากที่ทำการของพนักงานสอบสวนหรือจากที่ทำการของพนักงานอัยการ
 มาศาลเข้าในกำหนดเวลาสี่สิบแปดชั่วโมงนั้นด้วย หากผู้ต้องหาไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงาน
 สอบสวนดังกล่าว ให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจจับผู้ต้องหานั้นได้โดยไม่ต้องมีหมายจับ
 และมีอำนาจปล่อยชั่วคราวหรือควบคุมตัวผู้ต้องหานั้นไว้เพื่อส่งพนักงานอัยการฟ้องศาลต่อไป
 โดยให้ถือว่ากรณีดังกล่าวเป็นกรณีที่มีการจับกุมตามปกติ

(๒) กำหนดให้กรณีที่ผู้ต้องหาไม่ถูกควบคุมตัวและพนักงานสอบสวนสั่งให้
 ผู้ต้องหาไปศาลเพื่อออกหมายจับ ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการยื่นคำร้องขอ
 ผิดฟ้องพร้อมกับการขอให้ศาลออกหมายจับได้ (ร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘)

กำหนดเพิ่มกรณีที่ผู้ต้องหาไม่ถูกควบคุมตัวและพนักงานสอบสวนสั่งให้
 ผู้ต้องหาไปพบพนักงานอัยการ และหากพนักงานสอบสวนเห็นว่ามีหลักฐานตามสมควรว่าบุคคล
 ใดน่าจะได้กระทำความผิดอาญาและมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าจะหลบหนีหรือจะไปยุ่งเหยิง
 กับพยานหลักฐานหรือก่อเหตุอันตรายประการอื่นอันเป็นเหตุออกหมายจับตามมาตรา ๗๑
 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้พนักงานสอบสวนสั่งให้ผู้ต้องหาไปศาล
 เพื่อขอออกหมายจับและให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี ยื่นคำร้องขอผิดฟ้อง
 พร้อมกับขอให้ศาลออกหมายจับผู้ต้องหาไว้ และให้นำมาตรา ๗ วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า
 มาใช้บังคับโดยอนุโลม และในกรณีที่ศาลสั่งอนุญาตให้ผิดฟ้อง ให้ศาลมีอำนาจออกหมายจับ
 ผู้ต้องหาได้เท่ากับระยะเวลาที่ศาลอนุญาตให้ผิดฟ้องนั้น

(๓) กำหนดให้การขอลอนุญาตฟ้องคดีเมื่อพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๗
 ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับของอัยการสูงสุด
 (ร่างมาตรา ๕ เพิ่มมาตรา ๙ วรรคสอง)

โดยที่การดำเนินการตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อาจมีการขออนุญาตฟ้องคดีเมื่อพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๗ จากอัยการสูงสุด เพิ่มมากขึ้น จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการขออนุญาตไว้ในมาตรา ๙ โดยเพิ่มวรรคสองของมาตรา ๙ กำหนดให้การขออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับของอัยการสูงสุด (มาตรา ๙ วรรคสอง)

(๔) กำหนดให้กรณีที่ต้องหาซึ่งมิได้ถูกควบคุมตัวได้ให้การรับสารภาพตลอดข้อหา ให้พนักงานสอบสวนสั่งให้ผู้ต้องหาไปพบพนักงานอัยการ เพื่อให้พนักงานอัยการยื่นฟ้องต่อศาลโดยไม่ต้องทำการสอบสวนได้ (ร่างมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐)

บทบัญญัติมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน เป็นบทบัญญัติที่กำหนดให้พนักงานอัยการสามารถฟ้องผู้ต้องหาด้วยวาจาต่อศาลได้ในกรณีที่ต้องหาให้การรับสารภาพตลอดข้อหาต่อพนักงานสอบสวน โดยให้พนักงานสอบสวนนำผู้ต้องหามายังพนักงานอัยการเพื่อฟ้องศาลโดยมิต้องทำการสอบสวน ซึ่งบทบัญญัตินี้ดังกล่าวจะครอบคลุมถึงเฉพาะกรณีที่มีการจับผู้ต้องหา แต่ไม่ครอบคลุมไปถึงกรณีที่ต้องหาซึ่งมิได้ถูกควบคุมตัวให้การรับสารภาพ จึงต้องแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ โดยกำหนดให้พนักงานสอบสวนสั่งให้ผู้ต้องหาที่มีได้ถูกควบคุมตัวไปพบพนักงานอัยการเพื่อฟ้องศาล (มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง) และเพื่อให้เกิดสภาพบังคับในกรณีที่ต้องหาไม่ไปพบพนักงานอัยการตามที่พนักงานสอบสวนสั่ง จึงกำหนดให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจจับผู้ต้องหาได้โดยไม่ต้องมีหมายจับเพื่อดำเนินการต่อไป (มาตรา ๒๐ วรรคสอง)

(๕) กำหนดให้ประธานศาลฎีกา นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และอัยการสูงสุด รักษาการตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ (ร่างมาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๖)

เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้สำนักงานอัยการสูงสุดเป็นองค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญ ไม่ได้อยู่ในบังคับบัญชาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมอีกต่อไป และสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นส่วนราชการที่อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี ประกอบกับในปัจจุบันสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นหน่วยงานอิสระมีฐานะเป็นนิติบุคคลอยู่ในบังคับบัญชาของประธานศาลฎีกา เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการใหม่ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ โดยกำหนดให้ประธานศาลฎีกา นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และอัยการสูงสุด รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง) และกำหนดให้ประธานศาลฎีกาและอัยการสูงสุดมีอำนาจออกข้อบังคับ และให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจออกกฎกระทรวง ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของตนด้วย (มาตรา ๒๖ วรรคสอง) นอกจากนี้ ได้กำหนดให้กฎกระทรวงหรือข้อบังคับนั้น ให้ใช้บังคับได้เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว (มาตรา ๒๖ วรรคสาม)

ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคดีความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๕๕๙ กับ
 ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคดีความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑)

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคดีความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๕๕๙	ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคดีความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคดีความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๕๕๙</p>	<p>ร่าง พระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคดีความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคดีความอาญาในศาลแขวง</p> <p>พระราชบัญญัตินี้มีขึ้นบัญญัติบางประการเกี่ยวกับภารกิจคดีधिและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับ</p>	

<p>พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคดี ความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๘๔</p>	<p>ว่าพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคดีความอาญา ในศาลแขวง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....</p> <p>มาตรา ๑๒ ทรงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้ กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย .....</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคดีความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด เก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคดีความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวง และวิธีพิจารณาคดีความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๗๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	<p>เหตุผลบางประการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
--	---	--------------------------------------

<p>พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>มาตรา ๗ ในศาลแขวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๕</p>	<p>มาตรา ๗ ในศาลแขวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ....</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๗ ในศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๕</p> <p>มาตรา ๗ ในศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๕</p> <p>มาตรา ๗ ในศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๕</p>	<p>มาตรา ๗ ในศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๕</p> <p>มาตรา ๗ ในศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๕</p> <p>มาตรา ๗ ในศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๕</p>	<p>มาตรา ๗ ในศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๕</p> <p>มาตรา ๗ ในศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๕</p> <p>มาตรา ๗ ในศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๕</p>

<p>พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและวิจิพิจารณาคดี ความหมายในศาลแขวง พ.ศ. ๒๕๔๙</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและวิจิพิจารณาคดีอาญา ในศาลแขวง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ในกรณีที่เกิดความจำเป็นไม่สามารถฟ้องผู้ต้องหาต่อศาลให้พ้นอาญาไปกำหนดแต่เพียงส่วนเดียวในวรรคแรก ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี ยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอปล่อยผู้ต้องหาไปโดยพิจารณาละเว้นประกัน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน ๓๐ วัน ในกรณีนี้จึงมีคำร้องเช่นว่านี้ ถ้ามีการขอปล่อยผู้ต้องหาด้วย หรือผู้ต้องหาแสดงตัวต่อศาล ในศาลลอบถามผู้ต้องหาว่า จะมีข้อคิดค้นประการใดหรือไม่ และศาลอาจเรียกพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการมาชี้แจงเหตุจำเป็น หรืออาจเรียกพยานมาเบิกความประกอบก็ได้</p> <p>เมื่อศาลสั่งอนุญาตให้ผู้ต้องหาครบสามคราวแล้ว หากพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอปล่อยผู้ต้องหาไปอีกโดยอ้างเหตุจำเป็น ศาลจะอนุญาตตามขอไม่ได้ ก็ต่อเมื่อพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการได้แสดงถึงเหตุจำเป็นและนำพยานมาเบิกความประกอบจนเป็นที่พอใจแก่ศาล</p> <p>ในศาลลอบถามผู้ต้องหาว่า จะมีข้อคิดค้นประการใดหรือไม่ ในกรณีเช่นว่านี้ศาลจะไม่นำคำร้องไปฟ้องผู้ต้องหาต่อไป แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสามคราว</p>	<p>พนักงานอัยการฟ้องข้อต่อไป และให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้นั่งสืบโดยอนุโลม</p> <p>ในกรณีที่เกิดความจำเป็นไม่สามารถฟ้องผู้ต้องหาต่อศาลให้พ้นอาญาไปกำหนดแต่เพียงส่วนเดียวในวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี ยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอปล่อยผู้ต้องหาไปโดยพิจารณาละเว้นประกัน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสามคราว ในกรณีนี้จึงมีคำร้องเช่นว่านี้ ถ้ามีการขอปล่อยผู้ต้องหาด้วย หรือผู้ต้องหาแสดงตัวต่อศาล ให้ศาลลอบถามผู้ต้องหาว่า จะมีข้อคิดค้นประการใดหรือไม่ และศาลอาจเรียกพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการมาชี้แจงเหตุจำเป็น หรืออาจเรียกพยานมาเบิกความประกอบก็ได้</p> <p>เมื่อศาลสั่งอนุญาตให้ผู้ต้องหาครบสามคราวแล้ว หากพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอปล่อยผู้ต้องหาไปอีกโดยอ้างเหตุจำเป็น ศาลจะอนุญาตตามขอไม่ได้ ก็ต่อเมื่อพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการได้แสดงถึงเหตุจำเป็นและนำพยานมาเบิกความประกอบจนเป็นที่พอใจแก่ศาล</p> <p>ถ้ามีการขอปล่อยผู้ต้องหาไปโดยพิจารณาละเว้นประกัน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสามคราว</p>	

<p>พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคดี ความหมายในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๕</p>	<p>พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคดี ในศาลแขวง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ผู้ต้องหาล่าช้าและล่าช้าเพื่อแสดงข้อโต้แย้งและ ชักถามพยานก็ได้</p>	<p>ผู้ต้องหาล่าช้าและล่าช้าเพื่อแสดงข้อโต้แย้งและชักถาม พยานก็ได้</p>	
<p>มาตรา ๔ ในคดีอาญาที่อยู่ในอำนาจศาลแขวง ที่จะพิจารณาคดีพิพากษาได้นั้น การควบคุมตัวผู้ต้องหาให้เป็นไป ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา แต่กรณีจะเป็น อย่างไรก็ตาม พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจะควบคุม ตัวผู้ต้องหาไว้เกินกว่ากำหนดเวลาดังกล่าวในมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง มิได้</p>	<p>มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่ง พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคดีอาญา ในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคดีอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๘ ในคดีอาญาที่อยู่ในอำนาจศาลแขวง ที่จะพิจารณาคดีพิพากษาได้นั้น การควบคุมตัวผู้ต้องหาให้เป็นไป ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา แต่กรณีจะเป็น อย่างไรก็ตาม พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจะควบคุม ตัวผู้ต้องหาไว้เกินกว่ากำหนดเวลาดังกล่าวในมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง มิได้</p>	
<p>ถ้าผู้ต้องหาล่าช้าในความควบคุมของพนักงาน ฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงาน อัยการ นำตัวผู้ต้องหาส่งศาลหรือเก็บ การยื่นคำร้องขอปล่อยตัว และขอให้ศาลออกหมายซึ่งผู้ต้องหาไว้ แต่ถ้าผู้ต้องหาป่วยอยู่ในสภาพที่เมื่อยร่างกายได้ ให้พนักงาน</p>	<p>ถ้าผู้ต้องหาล่าช้าในความควบคุมของพนักงาน ฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงาน อัยการ แล้วแต่กรณี นำตัวผู้ต้องหาส่งศาลหรือเก็บ การยื่นคำร้องขอปล่อยตัว และขอให้ศาลออกหมายซึ่งผู้ต้องหาไว้ แต่ถ้าผู้ต้องหาป่วยอยู่ในสภาพที่เมื่อยร่างกายได้ ให้พนักงาน</p>	

พระราชบัญญัติตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่...) พ.ศ.	เหตุผลในทางแก้ไขเพิ่มเติม
<p>สอบกันหรือพนักงานสอบสวนอนุญาตศาลแขวงมาในคำขอให้ศาลออกหมายจับผู้ต้องหา โดยมีพยานหลักฐานประกอบจนเป็นเหตุพยานศาลในเหตุที่ไม่อาจนำตัวผู้ต้องหาศาลได้ ในการมีศาลสั่งอนุญาตให้ผู้ต้องหาให้ศาลออกหมายจับผู้ต้องหาที่กระทำความผิดศาลอนุญาตให้ผู้ต้องหาจับ</p> <p>ในการมีผู้ต้องหาตกอยู่ในความควบคุมของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หลังพนักงานสอบสวนอนุญาตให้ผู้ต้องหาจับแล้ว ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการนำตัวผู้ต้องหาไปศาลในโอกาสแรกที่ประสงค์ให้ผู้ต้องหาศาลออกหมายจับผู้ต้องหาไว้ ให้ศาลออกหมายจับผู้ต้องหาเท่าที่กระทำความผิดศาลอนุญาตให้ผู้ต้องหาจับ</p>	<p>ศาลแขวงหรือพนักงานอัยการอนุญาตศาลแขวงมาในคำขอให้ศาลออกหมายจับผู้ต้องหา โดยมีพยานหลักฐานประกอบจนเป็นเหตุพยานศาลในเหตุที่ไม่อาจนำตัวผู้ต้องหาศาลได้ ในการมีศาลสั่งอนุญาตให้ผู้ต้องหาให้ศาลออกหมายจับผู้ต้องหาเท่าที่กระทำความผิดศาลอนุญาตให้ผู้ต้องหาจับ</p> <p>ในการมีผู้ต้องหาตกอยู่ในความควบคุมของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจศาลออกหมายจับผู้ต้องหาแล้ว ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการนำตัวผู้ต้องหาตามคำสั่งศาลในโอกาสแรกที่ประสงค์ให้ผู้ต้องหาศาลออกหมายจับผู้ต้องหาไว้ ให้ศาลออกหมายจับผู้ต้องหาเท่าที่กระทำความผิดศาลอนุญาตให้ผู้ต้องหาจับ</p>	
<p>คำขอให้ศาลออกหมายจับผู้ต้องหาจะขอรวมมาในคำร้องขอผู้ต้องหาได้ ในกรณีศาลเห็นสมควรศาลจะมีคำสั่งให้ส่งตัวผู้ต้องหาไปอยู่ในความควบคุมของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามเดิมก็ได้ กรณีจะเห็นสมควรจึงถาม ศาลจะออกหมายจับผู้ต้องหาหรือมีคำสั่งให้ส่งตัวผู้ต้องหาไปอยู่ในความควบคุมของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเกินกว่าเวลาที่กฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญากำหนดไว้ไม่ได้</p>	<p>คำขอให้ศาลออกหมายจับผู้ต้องหาจะขอรวมมาในคำร้องขอผู้ต้องหาได้ ในกรณีศาลเห็นสมควรศาลจะมีคำสั่งให้ส่งตัวผู้ต้องหาไปอยู่ในความควบคุมของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามเดิมก็ได้ กรณีจะเป็นอย่างไรก็ตาม ศาลจะออกหมายจับผู้ต้องหาหรือมีคำสั่งให้ส่งตัวผู้ต้องหาไปอยู่ในความควบคุมของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเกินกว่าเวลาที่กฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญากำหนดไว้ไม่ได้</p> <p>ตัวผู้ต้องหาไม่ได้อยู่ในความควบคุมของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจแต่พนักงานสอบสวนได้สั่งให้ผู้ต้องหาไปศาลเพื่อขอออกหมายจับตามมาตรา ๕๓๕ วรรคห้าแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้พนักงาน</p>	<p>เพื่อให้ศาลควบคุมถึงกรณีผู้ต้องหาไม่ถูกควบคุมตัวและพนักงานสอบสวนสั่งให้ผู้ต้องหาไปศาลเพื่อขอออกหมายจับ ให้พนักงานสอบสวนส่งหมายไปยังพนักงานอัยการยื่นคำร้องขอผู้ต้องหาพร้อมกันศาลออกหมายจับ</p>

<p>พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคดี ความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๕๙</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคดี ในศาลแขวง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>บทบัญญัติในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติ ที่จะสั่งให้ปล่อยตัวผู้ต้องหาชั่วคราว</p> <p>มาตรา ๗ ห้ามมิให้พนักงานอัยการฟ้องคดี เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๗ เว้นแต่จะได้รับการอนุญาต จากอธิบดีกรมอัยการ</p>	<p>ส่วนหนึ่งหรือพนักงานอัยการแล้วแต่กรณี ยื่นคำร้องขอตั้งฟ้อง พร้อมกับขอให้ศาลออกหมายซึ่งผู้ต้องหาไว้ และให้นับมาตรา ๗ วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า มาให้บังคับโดยมิได้ ในกรณี ที่ศาลสั่งอนุญาตให้ตั้งฟ้อง ให้ศาลออกหมายซึ่งผู้ต้องหาเท่ากับ ระยะเวลาที่ศาลอนุญาตให้ตั้งฟ้อง</p> <p>บทบัญญัติในมาตรา ๗ นี้ไม่กระทบกระเทือนอำนาจของศาล ที่จะสั่งให้ปล่อยตัวผู้ต้องหาชั่วคราว”</p> <p>มาตรา ๕ ให้เพิ่มคราวต่อไปเป็นปีวรรคสองของ มาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคดี ความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๕๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคดีความอาญา ในศาลแขวง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๗</p> <p>“การขออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยข้อบังคับของ อัยการสูงสุด”</p>	<p>กำหนดให้การขออนุญาตฟ้องคดีเมื่อพ้น กำหนดเวลาตามมาตรา ๗ ไม่ได้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยข้อบังคับของอัยการสูงสุด เนื่องจาก หลักการใหม่ตราพระราชบัญญัติฉบับนี้อาจมีผลกระทบต่อ อัญญาพิพจน์คดีที่มีพยานแสดงหลักฐานมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง จากอัยการสูงสุดเพียงไม่กี่คน</p>

<p>พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญา ความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๕๔๙</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญา ในศาลแขวง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....</p> <p>มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญา ในศาลแขวง พ.ศ. ๒๕๔๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๒๐ ในคดีอาญาที่อยู่ในอำนาจศาลแขวงที่จะพิจารณาคดีพิพากษาได้ ถ้าผู้ต้องหาให้การรับสารภาพตลอดข้อหาตลอดพยานสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนนำผู้ต้องหามายังพนักงานอัยการเพื่อฟังคดีโดยมีคำสั่งทำการสอบสวนและให้ฟ้องตัวอาญา ให้ศาลถามผู้ต้องหาว่าจะให้การรับสารภาพ และถ้าผู้ต้องหาซึ่งให้การรับสารภาพ ให้ศาลลงโทษตามคำฟ้อง คำรับสารภาพ และคำพิพากษาในชั้นที่กักขังแต่อาญาในชั้นนี้ แต่ให้ฟังทั้งจำและลงชื่อไว้บนบันทึกนั้น ถ้าผู้ต้องหาไม่ต้องการให้การรับสารภาพ ให้ศาลสั่งให้พนักงานอัยการรับตัวผู้ต้องหาเพื่อดำเนินการต่อไป</p> <p>หากผู้ต้องหาไม่ไปพบพนักงานอัยการตามคำสั่งของพนักงานสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจจับผู้ต้องหาได้โดยไม่ต้องมีหมายจับเพื่อดำเนินการต่อไป”</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๒๐ ในคดีอาญาที่อยู่ในอำนาจศาลแขวงที่จะพิจารณาคดีพิพากษาได้ ถ้าผู้ต้องหาให้การรับสารภาพตลอดข้อหาตลอดพยานสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนนำผู้ต้องหามายังพนักงานอัยการเพื่อฟังคดีโดยมีคำสั่งทำการสอบสวนและให้ฟ้องตัวอาญา ให้ศาลถามผู้ต้องหาว่าจะให้การรับสารภาพ และถ้าผู้ต้องหาซึ่งให้การรับสารภาพ ให้ศาลลงโทษตามคำฟ้อง คำรับสารภาพ และคำพิพากษาในชั้นที่กักขังแต่อาญาในชั้นนี้ แต่ให้ฟังทั้งจำและลงชื่อไว้บนบันทึกนั้น ถ้าผู้ต้องหาไม่ต้องการให้การรับสารภาพ ให้ศาลสั่งให้พนักงานอัยการรับตัวผู้ต้องหาเพื่อดำเนินการต่อไป</p>	<p>“มาตรา ๒๐ ในคดีอาญาที่อยู่ในอำนาจศาลแขวงที่จะพิจารณาคดีพิพากษาได้ ถ้าผู้ต้องหาให้การรับสารภาพตลอดข้อหาตลอดพยานสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนนำผู้ต้องหามายังพนักงานอัยการเพื่อฟังคดีโดยมีคำสั่งทำการสอบสวนและให้ฟ้องตัวอาญา ให้ศาลถามผู้ต้องหาว่าจะให้การรับสารภาพ และถ้าผู้ต้องหาซึ่งให้การรับสารภาพ ให้ศาลลงโทษตามคำฟ้อง คำรับสารภาพ และคำพิพากษาในชั้นที่กักขังแต่อาญาในชั้นนี้ แต่ให้ฟังทั้งจำและลงชื่อไว้บนบันทึกนั้น ถ้าผู้ต้องหาไม่ต้องการให้การรับสารภาพ ให้ศาลสั่งให้พนักงานอัยการรับตัวผู้ต้องหาเพื่อดำเนินการต่อไป</p> <p>หากผู้ต้องหาไม่ไปพบพนักงานอัยการตามคำสั่งของพนักงานสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจจับผู้ต้องหาได้โดยไม่ต้องมีหมายจับเพื่อดำเนินการต่อไป”</p>	<p>กำหนดให้กรณีที่มีผู้ต้องหาซึ่งมีเหตุยกความผิดให้การรับสารภาพตลอดข้อหา ให้พนักงานสอบสวนสั่งให้ผู้ต้องหาไปพบพนักงานอัยการ เพื่อให้พนักงานอัยการยื่นฟ้องต่อศาลโดยไม่ต้องทำการสอบสวนได้</p>
<p>เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้นในการให้ผู้ต้องหาไม่ไปพบพนักงานอัยการตามคำสั่งพนักงานสอบสวนสั่ง</p>	<p>เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้นในการให้ผู้ต้องหาไม่ไปพบพนักงานอัยการตามคำสั่งพนักงานสอบสวนสั่ง</p>	

พระราชบัญญัติว่าด้วยที่ตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญา
 ความภายในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙

มาตรา ๒๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และ
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราชบัญญัติ
 นี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตาม
 พระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษา
 แล้วให้ใช้บังคับได้

ร่างพระราชบัญญัติที่ตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญา
 ในศาลแขวง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๖ แห่ง
 พระราชบัญญัติที่ตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญา
 ในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๖ ให้ประธานศาลฎีกา นายกรัฐมนตรี
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และอธิบดีกรมการ
 ตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ประธานศาลฎีกาและอธิบดีกรมการ
 ข้อบังคับ และนายกรัฐมนตรีนครและรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงมหาดไทยมีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติการตาม
 พระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของตน
 กฎกระทรวงหรือข้อบังคับนั้น เมื่อได้ประกาศ
 ในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้”

ผู้ว่าเสวยพระบรมราชโองการ

.....
 นายกรัฐมนตรี

เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม

เพื่อให้ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
 สอดคล้องกับปัจจุบัน